

Voorwoord

1.4 Alles is werkelijk het absolute Zelf Onderscheid en geen onderscheid bestaat niet Hoe kan Ik zeggen: ‘Het bestaat, het bestaat niet’? Ik ben vol van verwondering.

Het is de zoveelste keer dat ik dit boek schrijf. Toen ik in een bepaalde periode het idee had dat het exemplaar dat ik toen geschreven had de moeite van het lezen waard was, gaf ik het aan een collega. Hij vroeg mij hoelang ik er al mee bezig was. Ik antwoordde: ‘Mijn hele leven’. Hij antwoordde: ‘Dan zou ik er maar eens mee ophouden’, en gooidde het concept zonder het verder een blik waardig te keuren in de prullenbak. Toen merkte ik voor het eerst dat ik verslaafd was aan de zoektocht naar het Hoogste Zijn. Het advies van mijn collega was zonder meer goed! Maar ik kon het niet. De zoektocht naar het absolute dat in dit boek de revue passeert heeft mij dag in, dag uit van kinds af aan beziggehouden en op een zoektocht gebracht die nog steeds doorgaat. Nu ik inmiddels een leeftijd heb bereikt waarop ik wat langer op die reis van hier naar hier terug kan kijken, heb ik weer een poging gewaagd de reiservaringen en datgene wat ik op reis gezien heb te ordenen en op papier te zetten. Ik durf die poging om het weer een keer op te schrijven te ondernemen als gevolg van een belangrijk inzicht. Het verhaal is niet goed op te schrijven, dus het doen van je best is al meer dan genoeg. Misschien zult u, lezer, zelfs stellen dat het beter was geweest het boek niet te schrijven. Soms schieten woorden tekort om iets duidelijk te maken en moeten er voor de overdracht van ervaringen andere middelen worden gebruikt. Er is echter een boek dat me geïnspireerd heeft om weer een poging te wagen en dat is een oud boek uit India: de Avadhuta Gita. De Avadhuta Gita is in de Bijlage van dit boek toegevoegd. Als mijn schrijven u als lezer niet

kan boeien, hoop ik dat de Avadhuta Gita dat wel kan. Met het lezen van de Avadhuta Gita heb ik dezelfde ervaring van schoonheid beleefd als bij het aanschouwen van de kunst van de oude Egyptenaren. Wat een schoonheid ligt er opgesloten in de kunstwerken die in die tijd in dat land zijn gemaakt. Ik hoop dat dit boek iets van die schoonheid en diezelfde verwondering aan U als lezer over kan brengen. En ik stel het op prijs om U in de stijl van de Avadhuta Gita een boodschap mee te geven. Een boodschap die de Avadhuta Gita in de verzen 4.25, 5.35, 6.26 en 7.15, dus vier keer, om het er maar goed in te schrijven, ook over zichzelf zegt.

Neem het allemaal niet te serieus.

Uiteindelijk gaat U, als lezer, uitmaken of het geschrevene waarde bevat. De schrijver J.P. Carse, theoloog en auteur van *Finite and Infinite Games*, schrijft dat de waarde van een boodschap van een 'infinite speaker' wordt gedefinieerd door het aantal mensen waarnaar hij luistert. 'Infinite speakers do not give voice to another, but receive it from another.' Alles wat in dit boek is opgeschreven is vast al weleens door iemand anders ook gezegd. In mijn zoektocht naar het absolute heb ik in boeken prachtige passages mogen lezen. Als ik nu terugkijk naar die teksten die me als wonderschoon voorkwamen, dan hadden die altijd te maken met hoe de natuur van nature functioneert. Ik heb daardoor bemerkt dat ik me niet zo aangetrokken voelde tot de vraag 'Wie ben ik?' als statisch begrip, maar eerder tot de vraag 'Wie ben ik van nature?' Als er al zoiets is als 'van nature', dan zou je dat toch mee moeten kunnen maken op het moment dat je bezig bent met wat je van jezelf vindt, maar dan alleen maar door waar te nemen. Ik heb altijd eerder de waarneming in de ontspanning gezocht dan in het inspannende begrijpen. In zekere zin is dit boek met enige inspanning dan ook niet te begrijpen. Dirk Jan Frijling heeft over dit boek gezegd dat hij er niets van begreep en er helemaal gek van werd. Maar toen hij het ging lezen op de manier zoals je naar een abstract schilderij kijkt, op afstand, door je oogharen en op gevoel, vond hij het een wonderschoon werk. Ik gun iedereen die-

zelfde manier van lezen. Ik hoop dan ook dat de woorden die ik heb opgeschreven door U als lezer worden gewaardeerd en dat iedereen er het zijne in kan vinden.

Ik wens U daarom en daardoor veel leesplezier en verwondering toe.

Waar het allemaal om draait ...

**1.36 Sommigen zoeken non-dualiteit, anderen dualiteit.
Zij kennen de Waarheid niet, die altijd en overal
hetzelfde is,
Die geen dualiteit of non-dualiteit kent.**

Er zijn in de loop der tijd mensen geweest die naar wijsheid zochten. Die het ongrijpbare met het grijpbare trachtten te pakken. Zodat zij beter begrepen hoe en waarom zij op aarde waren en wat het leven voor hen in zou houden. Je kunt zeggen dat er heel veel manieren zijn ontwikkeld om naar wijsheid te zoeken. De filosofie is er een duidelijk voorbeeld van, evenals andere vormen van wetenschap, zoals wiskunde, theoretische natuurkunde en nog veel meer. Religie is een manier om naar wijsheid te zoeken, net zoals benaderingen als yoga en ander lichaamswerk. En zo kan eenieder die op zoek gaat naar wijsheid de gereedschapskist kiezen, of anders gezegd de taal kiezen, die het beste bij hem past.

Ik heb om te verduidelijken hoe mijn zoektocht naar wijsheid eruitziet, een boek gekozen om die toe te lichten. Dat boek is de Avadhuta Gita; het behoort tot de Veda's, de grondslag van het hindoeïsme. Ik heb het boek gekozen om drie redenen. Het is het oudste boek dat ik kon vinden dat over dit onderwerp gaat. Het wordt ongeveer 2000 jaar voor onze jaartelling gedateerd. De tweede reden is dat de Avadhuta Gita het instantane, het gebied buiten de tijd, als uitgangspunt neemt en daar het meest expliciet over spreekt. De derde reden is dat ik het een van de mooiste boeken vind die ik over dit onderwerp heb gelezen. Ik heb de tekst uit het Engels vertaald (zie de Bijlage). De Avadhuta Gita is geschreven door Dattatreya, nadat hij zich als mens gerealiseerd had dat hij met het bewustzijn van Vishnu,

Shiva en Brahman kon spreken. Vishnu, Shiva en Brahman zijn de oergoden van het hindoeïsme. Wat mij iedere keer weer verwondert, zijn de schoonheid en de nauwkeurigheid waarmee in die oude tijd over de ontwikkeling van bewustzijn werd geschreven, en dat ook nog op een manier die nu nog steeds veel mensen bezig kan houden. Ik hoop dat u, wanneer u de Bijlage leest, ook in vervoering kunt raken door de schoonheid die erin ligt opgesloten. Ook de wat bekendere Bhagavad Gita draagt zijn steentje bij aan die verwondering en ook dat boek kan ik U van harte aanbevelen als deze teksten U aanspreken.

Om te verduidelijken hoe je je bewustzijn kunt ontwikkelen is dit boek, *De Meesters der Verwondering*, geschreven in een taal van deze tijd. Ieder hoofdstuk begint met een vers uit de Avadhuta Gita om de relatie tussen de tekst van het boek en die van de Avadhuta Gita duidelijk te maken.

Dit boek beweegt zich op een terrein dat in de tijd van de Ouden door sommigen werd gezien als geschikt voor slechts enkelen. De Bhagavad Gita, een boek dat naar verluidt in dezelfde periode is geschreven als de Avadhuta Gita, maakt dat duidelijk. Krsna, een hindoeëgod van de oude dagen die in de Bhagavad Gita aan het woord is, beschrijft het in hoofdstuk 17 vers 67 als volgt:

**Vertel dit niet aan iemand
wiens leven niet zuiver is, zonder liefde of trouw
aan iemand die mij weigert te gehoorzamen,
of iemand die mij benijdt.**

Krsna wilde resultaat en geen discussie.

De tijden zijn veranderd. De Bhagavad Gita, een boek waarin de lessen van Krsna worden uiteengezet, is inmiddels in iedere boekwinkel te verkrijgen. Het is een onderdeel van een veel grotere cyclus van gebeurtenissen uit de geschiedenis van het oude India, dat onder de titel Mahabarata is uitgegeven. De Bhagavad Gita is een kern in

dat epos en behandelt de lessen die Krsna aan Arjuna geeft op het moment dat deze op het slagveld in de gaten krijgt dat hij om te winnen zijn broer moet doden. Arjuna ziet het dan niet meer zitten. Als hij wint, verliest hij zijn broer, en als hij verliest, wint zijn broer. Op dat moment helpt Krsna hem door hem wijze lessen te geven, zodat Arjuna weer weet hoe hij moet handelen op het moment dat hij de weg kwijt is. Het feit dat het boek overal te koop is, bewijst dat de manier van leren in de loop van de tijd is veranderd. Wij hoeven geen les te krijgen van de goden zonder de mogelijkheid van een discussie, zoals de boogschutter Arjuna les kreeg van Krsna op zijn slagveld. Nu kunnen we leren door te luisteren naar verhalen, het lezen van boeken of het volgen van trainingen die op het internet te vinden zijn. Wij zijn in staat om zelf te evalueren wat onze voorde- ringen zijn en verdiepen ons inzicht door het toepassen van datgene wat we eraan overhouden.

Het is ongelooflijk hoeveel zinnige en onzinnige zaken op het in- ternet worden verkondigd over het inzicht in de Eenheid dat in het onderhavige boek centraal staat. Maar ook andere publicaties bieden waardevolle en nieuwe perspectieven. De Naardense Bijbel, een uit- gave van Skandalon & Plantijn, is in 2004 door Pieter Oussoren uit het Hebreeuws vertaald. In dat boek zijn teksten opgenomen die dichter bij de hindoeïstische opvattingen staan dan vertalingen die vóór die tijd zijn uitgekomen. Een voorbeeld daarvan is dat Genesis in vers 1 niet begint met ‘In het begin...’ maar met de verpletterende vertaling ‘Sinds het begin...’ Ook de Avadhuta Gita heeft niet zoveel op met ‘in het begin...’. De Avadhuta Gita ziet alles als een Geheel, een heel-al, en spreekt niet meer over een God die handelt, maar over een staat van het Hoogste Zijn die belangrijk is. De Ene, wordt die staat van Zijn genoemd, en ook de Naardense Bijbel gebruikt vaak die term. Forsers in religieuze teksten kunnen dus steeds weer inspi- ratie opdoen door nieuwe inzichten in oude boeken waarvan er nog steeds nieuwe uitgaven op de markt komen.

Universum, trillingen en energie

1.9 Het bewustzijn heeft inderdaad de vorm van het universum.

Het bewustzijn is inderdaad alomvattend

Het bewustzijn is het verleden

Het bewustzijn is alles

Maar in de realiteit is er geen verstand.

Geluid is een trilling; vergelijk het maar met een radiozender die een signaal de ruimte in stuurt. En ergens staat een radio aan die het signaal ontvangt en er muziek van maakt. Wanneer je zonder radio naast de zender staat, weet je niet wat er uitgezonden wordt, er is immers geen apparaat aanwezig dat de trilling kan vertalen naar muziek. Je hebt een radio nodig om te horen wat de zender uitzendt. Je kunt er ook een frequentiemeter naast zetten, dan zie je de wijzer heen en weer trillen rondom het nulpunt, maar dan hoor je nog steeds geen muziek. Je ziet dan een betekenisloze trilling. Hoe dan ook, je hebt een ontvanger nodig om te waar te nemen dat de zender uitzendt. Zo is het ook in het universum. Het universum trilt en je hebt iets nodig om er muziek van te maken. En wat je nodig hebt om er muziek van te maken ben jij. Alles wat je hoort zit in jou en niet in de buitenwereld. Praktisch gezegd: het geluid zit in je hoofd en niet op straat. Het universum trilt stil op dezelfde manier als de zender... De ontvanger, degene die er geluid van maakt, dat ben jij.

Een stap verder ...

Het bovenstaande geldt voor alle zintuiglijke waarnemingen. Het zien gebeurt alleen maar in je hoofd, net als horen, ruiken, proeven en voelen. Bij het zien van licht worden hoogfrequente trillingen omgezet in een voor jou relevante betekenis in een beeld. In het totale frequentiespectrum heeft geluid een veel lagere frequentie dan licht. Als wij ertoe in staat zouden zijn, zouden wij de hoogfrequente signalen van onze mobieltjes kunnen omzetten in geluid, maar daar zijn onze

ontvangers, de oren en wat daar achter zit, te traag voor. Hoewel die frequenties er wel degelijk zijn, liggen ze buiten ons bereik, waardoor we ze niet ervaren. Ze zijn voor ons stil. Voor de andere effecten van de zintuigen geldt hetzelfde. Een prikkel, of die nu door een geur of door een aanraking tot stand komt, wordt in ons hoofd van een betekenis voorzien en zo nodig voor latere vergelijking opgeslagen. We zouden kunnen zeggen dat het ervaren van de uiterlijke werkelijkheid niet veel meer is dan het continu verlenen van betekenis aan trillingen; dit kost ons geen moeite, we hebben het immers niet eens in de gaten dat we het doen. De werkelijkheid bestaat alleen maar in je hoofd en daarbuiten zijn er alleen maar trillingen zonder betekenis. Je loopt in de omvangrijke trillingen van het universum en creëert bij die trillingen intussen een vorm en een betekenis om ze te kunnen waarnemen en erin te kunnen leven. Het Nederlandse woord ‘zintuigen’ is ook mooi gekozen. ‘Zin’ betekent ‘rede’ en het woord ‘tuig’ betekent ‘iets wat vasthoudt’. Zintuigen zijn dus ‘rede-vasthouders’. En dat is precies wat zintuigen doen.

Het universum bestaat tegelijkertijd wel en niet. Het hangt er maar vanaf of je het beziet als een lege trilling (proces, dynamisch, betekenisloos) of als een ding dat iets voorstelt (object, statisch, betekenisvol). De dynamische beschrijving en de statische beschrijving kloppen in beide gevallen. Welke nu waar is is onduidelijk, want ze bestaan tegelijkertijd. Shakespeare’s beroemde uitspraak in Hamlet was ‘to be or not to be, that’s the question’. De Avadhuta Gita zegt ‘to be AND not to be, that’s the answer’. Is het nu mogelijk tegelijkertijd wel en niet te zijn? De Avadhuta Gita stelt dat dat de enige werkelijkheid is die bestaat en dat al het andere een waandenkbeeld is.

‘To be and not to be’ is een uitspraak die zijn eigen waarheid ontkent en dat is een paradox. Je kunt er immers niet tegelijkertijd wel en niet zijn. De grondslag van onze werkelijkheidsbeleving is op deze manier paradoxaal.

Terug naar je lichaam dat betekenis geeft aan de trillingen die in het universum optreden. Je hoofd werkt voor je lijf als een belangrijke

ontvanger. Het gaat er dus wat betreft je hoofd niet zozeer om wat er verzonden wordt, maar om wat er ontvangen wordt. Datgene wat je ontvangt bepaalt voor een belangrijk deel je werkelijkheid. En dat gebeurt niet in het hoofd van iemand anders. Dat heeft een voor- en een nadeel. Het voordeel is dat je toegang hebt tot je eigen hoofd en er iets mee kunt doen of laten. Het nadeel is dat je niemand de schuld kunt geven van wat er met je gebeurt. Met name dat laatste is voor veel mensen een lastig te accepteren gegeven. Als je niemand de schuld kunt geven heb je de ultieme verantwoordelijkheid om zelf iets te doen in plaats van te wachten tot anderen iets doen.

Wat is nu die radio in je hoofd? Net als een radio kun je met je hele lichaam, als aanvulling op de ontvanger in je hoofd, diverse frequenties ontvangen. Op diverse punten in je lichaam bevinden zich trillingslichamen, die met je bewustzijn communiceren via daartoe gecreëerde banen. Deze trillingslichamen, die in de filosofieën uit het Oosten de naam ‘chakra’s’ hebben gekregen, kunnen bepaalde trillingen uit het universum het lichaam in sturen, waardoor het lichaam iets ervaart.

Er zijn zeven bepalende chakra’s; de overige chakra’s in je lichaam zijn daarvan afgeleid. Deze belangrijkste chakra’s ontvangen tegelijkertijd op zeven frequenties de oertrillingen van het universum. De chakra’s hebben een bepaalde vorm, zeg maar een klankkast, en bestaan uit een verdichting van energie die niet met de zintuigen, zoals die in het dagelijkse leven werken, zijn waar te nemen. De zintuigen zijn daarvoor te grof, net zoals de hoogfrequente trilling van een mobiele telefoon aan ons voorbijgaat. Maar dat wil niet zeggen dat die trillingen er niet zijn. Het chakrasysteem resoneert met de trillingen van het universum. Het hele chakrasysteem vormt zo een snaar voor de oertrilling. Het chakrasysteem verbindt ons met de trillingen waaruit ook het heelal is opgebouwd.

Jij *bent* in feite die trillingen en, zoals al eerder opgemerkt, geef je er zelf een betekenis aan. Je kunt er iedere gewenste betekenis aan geven. Als je de trillingen van je omgeving liefdevol tegemoet treedt, ervaar

je die omgeving ook liefdevol. Als je je omgeving chaotisch tegemoet treedt, zul je die ook als chaotisch ervaren. Met andere woorden, het leven is een grote selffulfilling prophecy.

Behalve dat je via je chakra's waarneemt, creëer je ook met behulp van je chakra's. Het zijn de chakra's die de trillingen vertalen naar de materie. Over dit onderwerp is erg veel geschreven en er zijn pogingen gedaan om de spirituele, sociale, lichamelijke en materiële aspecten van chakra's te verklaren. Alle chakra's vertegenwoordigen een bepaalde frequentie van trillingen en bieden de ontvanger zo de mogelijkheid om specifieke eigenschappen op te bouwen. In het algemeen vertegenwoordigen de chakra's het volgende:

Chakra 1: Het bewuste Zijn

Chakra 2: De beweging en de eerste creativiteit

Chakra 3: Het ik, ook wel ego genaamd

Chakra 4: De liefde en de verbinding voor dat geheel door te kunnen ontvangen

Chakra 5: De verbinding van de geest met de materie

Chakra 6: Het zien met bewustzijn, ook wel het 'derde oog' genoemd

Chakra 7: Het transcendentale Zijn dat zich manifesteert wanneer alles wat er is wordt losgelaten

Aangezien de chakra's 1 en 7 allebei het Zijn vertegenwoordigen, is het chakrasysteem iets heel bijzonders: het kan zichzelf zien. Chakra 1 vertegenwoordigt het Bewuste Zijn, chakra 7 het transcendentale zijn. Als we de bijvoeglijke naamwoorden weglaten, vertegenwoordigen beide chakra's een bepaalde vorm van zijn. Net zoals water in water kan vloeien, kunnen deze twee chakra's samenvloeien in één gewaarwording. Zijn smelt samen met zijn tot een geheel. Als het transcendentale zijn samenvalt met het Bewuste Zijn, kijkt bewustzijn naar bewustzijn, dat nu zonder inhoud is. Het lege zijn kijkt dan bewust naar zijn. Het neemt zichzelf in zichzelf waar. Deze eigenschap van het chakrasysteem wordt in veel liederen bezongen als het

Hoogste Absolute. Er bestaat dan een zuivere, smetteloze en geheelde toestand, die als een grenzeloos geheel ervaren wordt. Omgekeerd valt dit smetteloze zijn uit elkaar in de afzonderlijke trillingen die de chakra-eigenschappen bepalen. Net zoals wit licht in de regenboog uit elkaar valt in het spectrum van de verschillende kleuren, valt de geheelde toestand uit elkaar in de verschillende deeltrillingen van het chakrasysteem.

Ik noem iemand die dat alles kan overzien 'een in zichzelf refererende intelligentie'. Al eerder is gesteld dat de werkelijkheid vorm krijgt in jezelf en niet buiten jezelf. Dit vindt plaats via het chakrasysteem. Naar analogie van de zender en de radio, zou je kunnen zeggen dat het universum voortdurend trillingen uitzendt en dat je met je chakrasysteem alle 'liedjes' kunt horen. Het is een kwestie van afstemmen.

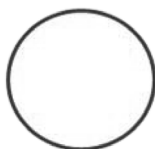
Een stap verder.

Zodra je het Hoogste Absolute realiseert, bestaat tegelijkertijd zowel de grenzeloosheid als de beperking van ons dagelijkse leven. In de schepping wordt het Hoogste Absolute, dat leeg is, in stand gehouden door voor iedere creatie die bestaat een tegenpool te scheppen die de creatie weer kan opheffen. Deze optelsom van plus en min is samen weer leeg. Dit spel van pool en tegenpool noemen we 'dualiteit'. Alles wat in de wereld van alledag bestaat kent zo'n tegenpool: dag en nacht, zwart en wit, mannen en vrouwen, ontstaan en vergaan. Dat heen en weer gaan tussen de polariteiten wordt uitgedrukt in het oeroude, prachtige yin-yangsymbool, waarvan de oorsprong vermoedelijk in China ligt. In dit symbool wordt ook de essentie van de kennis van de Avadhuta Gita, het tegelijkertijd bestaan van het niets en het iets, weergegeven. Als je het yin-yangsymbool analyseert, kun je dit hele spel van de polariteiten in de eenheid prachtig zien. Het yin-yangsymbool is zo oud dat we het ontstaan ervan in de geschiedenis niet goed kunnen dateren, maar het is zeker ouder dan de Avadhuta Gita.

Om de boodschap van het yin-yangsymbool te doorgronden is het raadzaam de opbouw van het symbool stap voor stap te volgen.

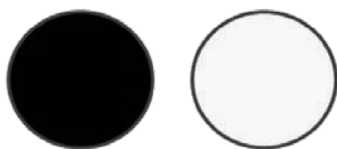
Stap 1: De bron als ongedeelde eenheid.

Het yin-yangsymbool heeft als vorm de cirkel gekozen. De lege cirkel is het symbool van de Eenheid. In iedere cultuur vertegenwoordigt de lege cirkel de bron, de ongedeelde eenheid, de moeder van het ontstaan. Deze lege cirkel is de start van het yin-yangsymbool als scheppingsymbool:

Stap 2: Uit de eenheid komt de dualiteit voort.

Bij de verdere invulling van het symbool worden er twee tinten gebruikt, een donkere en een lichte tint. Dit onderscheid vertegenwoordigt de eerste polariteit na de eenheid of, anders gezegd, de dualiteit als grondslag van het bestaan. Deze twee tinten, de lichte en de donkere, zou je apart kunnen weergeven in twee cirkels los van elkaar, maar dat gebeurt in het yin-yangsymbool niet:

De donkere en de lichte tint worden getekend binnen de lege cirkel, die de bron vertegenwoordigt. Daarmee wil het yin-yangsymbool zeggen dat de dualiteit binnen de eenheid blijft. De dualiteit wordt hiermee een verschijningsvorm van de eenheid. Het yin-yangsym-

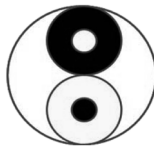
bool zou er dus, als dit de enige boodschap van het symbool zou zijn, bijvoorbeeld zo uit hebben kunnen zien:

Stap 3: Alles in de dualiteit, zowel binnen als buiten, is in balans.

Zoals het symbool nu is getekend, houden de twee tinten, die de dualiteit symboliseren, elkaar in balans. Dat is belangrijk, want ook de lege cirkel, waarin niets gebeurt, is in balans. En op die balans, als kenmerk van de eenheid, borduurt het yin-yangsymbool voort. Als er tussen de twee tinten aan de buitenkant een balans is ontstaan, dan moet die balans ook aan de ‘binnenkant’ van de tinten ontstaan.

Als deze balans aan de ‘binnenkant’ als enige boodschap in het symbool centraal zou staan, dan zou het yin-yangsymbool er, door de twee cirkels van de vorige stap weer binnen de cirkel van de eenheid op te tellen, zo uit hebben kunnen zien:

Nu wordt de donkere cirkel aan de binnenkant in balans gebracht door een lichte cirkel en het omgekeerde geldt ook. Dat wat voor de ene geldt, geldt ook voor de andere. Het is meetkundig niet moeilijk om het oppervlak van de ring even groot te maken als het oppervlak van de binnencirkel. Maar het uiteindelijke symbool ziet er zo niet uit. Als je de interne balans (in de tinten) en de externe balans (tussen

de tinten) bij elkaar optelt, krijg je het voor ons zo bekende beeld, althans bijna:

Stap 4: In het prille begin trekken gelijksoortige energieën elkaar aan.

En zelfs hier verschuilt zich nog een boodschap. Op het niveau van de eerste schepping – nog voordat er materie, tijd of ruimte is geboren – trekken gelijksoortige energieën elkaar aan. Dit in tegenstelling tot de materiële wereld, waar gelijksoortige energieën elkaar afstoten. Ook daar is weer een conclusie uit te trekken: de lichte tint gaat op in de lichte tint en de donkere tint gaat op in de donkere tint. De randen van de cirkels uit de vorige afbeelding kunnen daardoor verdwijnen. Het uiteindelijke symbool ziet er dan pas uit zoals we het kennen:

Stap 5: Alles komt op en vergaat in een oertrilling.

De bekendste interpretatie van het symbool is dat als de ene kracht het grootst is geworden, de andere ontstaat, waardoor we weer de andere kant uitgaan. Dit is de oertrilling van de schepping. Het blijft in de wereld van de dualiteit maar gebalanceerd heen en weer slingeren zonder dat we dit proces kunnen stoppen, en met wat goede wil zien we daarvoor een sinusgolf verticaal in het uiteindelijke symbool afgebeeld.

In wat trilt die oertrilling?

In de tijd.

Tijd is een medium waarin de schepping plaatsvindt. Heen en weer, de trilling zit in de tijd. Geen tijd geen trilling, geen trilling geen schepping, maar een oneindig stil Zijn, verbeeld door de lege cirkel, de bron van het yin-yangsymbool.

De vraag rijst nu meteen of dit gegeven te verifiëren is in de ervaring. Het ligt in de rede om te stellen dat als er in de dualiteit geen trillingen zijn, er ook niets bestaat. De gehele dualiteit bestaat bij de gratie van de trillingen. De huidige wetenschap kijkt, op het diepste niveau waarop men kan waarnemen, in de atomen van de stoffelijke wereld, en men vindt trillingen. Wat gebeurt er nu als je de trillingen 'uitzet' door er geen betekenis aan te geven? Dan verlaat je de dualiteit. Wat is dan de werkelijkheid die te ervaren valt? Op die vraag is maar één antwoord mogelijk: dat is de Eenheid. Weg van de dualiteit ontstaat de Eenheid. En het is die Eenheid waar de Avadhuta Gita op doelt en stelt dat ze toegankelijk is voor wijze mensen. 'Wijs' in de zin van de Avadhuta Gita heeft niets met intelligentie te maken, maar veeleer met het vermogen om te accepteren dat het is zoals het is en niet anders.

Nog een stap verder ...

Tijd omvat verleden, heden en toekomst. Als je alleen maar bent doordat je chakra 7 en 1 laat samenvallen als een in zichzelf refererende intelligentie, bestaat er niets anders dan het bewuste zijn. Alles wordt tijdloos of vindt plaats in het Nu. Het Nu is de samensmelting van verleden, heden en toekomst in één ervaring. Alles bevindt zich dan in een Nu, maar omdat dat alles leeg is, is het ook weer niets. Deze ervaring wordt door de mensen die het meemaken beschreven als zijnde buiten tijd en ruimte, alwetend en rustend in het Zijn.

Niets in een Nu.

In de rest van dit boek worden veel woorden gewijd aan hoe je dit 'niets' in het nu kunt bereiken.